

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/30202 en 07/30206 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 16 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

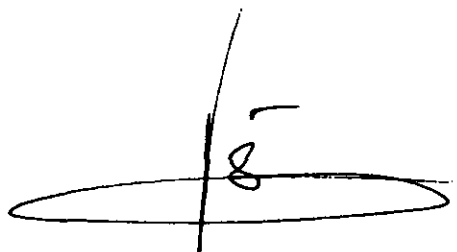
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

361.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/30206 (voorlopige voorziening)
AWB 07/30202 (beroep)

V.nr.:

inzake: geboren op van (gestelde) Congolese nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,
tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 27 juli 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 27 juli 2007 waarbij de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen en waarin is bepaald dat hem niet ambtshalve een verblijfsvergunning reguler voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 wordt verleend. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoeker achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

2. Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 10 augustus 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was M. Nyembo, tolk Lingala, ter zitting aanwezig. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoeker heeft het volgende relaas aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd. De vader van verzoeker was van Congolese afkomst en zijn moeder van Rwandese afkomst. Hun beide families waren tegen hun gemengde huwelijk. De ouders van verzoeker hebben sinds hun huwelijk problemen ondervonden van de familie van verzoekers vader. Toen verzoeker zeven jaar oud was, is zijn vader door vergiftiging om het leven gekomen. De broers van verzoekers vader hielden verzoeker en zijn moeder verantwoordelijk voor de dood van hun broer. Verzoeker en zijn moeder zijn sindsdien bijna dagelijks bedreigd door de broers van verzoekers vader.

SR. VREEMDELING ZKN

NR. 4531 P. 2/12
23-08-2007 16:06

21. AUG. 2007 10:40

96%

P.003

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Hiertoe heeft verweerder overwogen dat verzoeker toerekenbaar geen documenten ter ondersteuning van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute heeft overgelegd. Derhalve is de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas.

Van het asielrelaas gaat geen positieve overtuigingskracht uit. Redengevend is dat verzoeker een groot aantal vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker wordt niet gevolgd in zijn betoog dat hij niet in staat was om gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker is op 25 juli 2007 gezien door een arts van de GGD, die heeft geoordeeld dat de medische situatie van verzoeker niet in de weg staat aan zijn vermogen om coherente verklaringen af te leggen. Evenmin bestaat er aanleiding om aan te nemen dat verzoeker op enigerlei wijze is gehinderd in het afleggen van zijn verklaringen. Van verzoeker mocht dan ook worden verwacht dat hij concrete, gedetailleerde en eensluidende verklaringen zou afleggen over de problemen die hij stelt te hebben ondervonden.

Verzoeker is daar niet in geslaagd. Verzoeker heeft verklaard dat zijn ouders sinds hun huwelijk problemen hebben ondervonden van hun beide families als gevolg van hun gemengde Congolese-Rwandese huwelijk, maar hij heeft vrijwel geen informatie kunnen verstrekken over de gestelde Rwandese af- en herkomst van zijn moeder noch over het huwelijk van zijn ouders. Verder heeft verzoeker niet kunnen aangeven waarom zijn moeder, toen hij twee jaar oud was, samen met hem gedurende vijf jaar is teruggekeerd naar Rwanda. Verzoeker heeft ook geen concrete verklaringen afgelegd over de gestelde dood van zijn vader die het gevolg zou zijn geweest van een vergiftiging. Verder wordt niet gevolgd dat verzoeker en zijn moeder vanaf het overlijden van zijn vader vrijwel dagelijks werden bedreigd door de broers en andere familieleden van zijn vader. Ook in dit kader heeft verzoeker louter vage, summiere en bevreemdende verklaringen afgelegd. Verzoekers verklaring dat hij en zijn moeder onderhouden werden door de familieleden van zijn vader, valt bovendien niet te rijmen met de verklaring dat de broers van zijn vader aandrongen op hun terugkeer naar Rwanda en de gestelde bedreigingen met de dood aan hun adres. Ten slotte heeft verzoeker verklaard dat hij na de laatste bedreiging begin juni 2007, waarbij zelfs zou zijn gedreigd hen te vermoorden, nog tot 27 of 29 juni 2007 thuis is blijven wonen. Dit wijst er niet op dat verzoeker en zijn moeder hun situatie als bijzonder risicovol hebben ingeschat of de dreigementen bijzonder serieus hebben genomen. Dit doet te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van de gestelde problemen. Gelet op het voorgaande wordt geconcludeerd dat verzoeker niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij en zijn moeder werden lastiggevallen en bedreigd door familieleden van zijn overleden vader.

Voorts is het relaas onvoldoende zwaarwegend om verzoeker in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning op één van de gronden van artikel 29 van de Vw 2000.

2. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Verzoeker heeft het bestreden besluit, voor zover dat betrekking heeft op de afwijzing van zijn asielaanvraag, gemotiveerd betwist.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

4. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

5. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier van belang - een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van de minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van de minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

6. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

7. Indien zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan opgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan (zie onder meer de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, hierna: de Afdeling, van 27 januari 2003, JV 2003/103, en van 15 juni 2006, 200602132/1 en 200602135/1).

8. Verweerder heeft verzoeker het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen omdat hij toerekenbaar geen documenten ter vaststelling van zijn identiteit, zijn nationaliteit en zijn reisroute heeft overgelegd. Verzoeker heeft hiertegen, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van mei 2007, aangevoerd dat het in zijn land van herkomst onmogelijk is om identiteits- en nationaliteitsdocumenten te verkrijgen, zeker voor minderjarigen. Ten aanzien van de stelling van verweerder dat niet is gebleken dat verzoeker dermate afhankelijk was van de reisagent dat niet van hem kon worden verlangd dat hij de gebruikte documenten zou hebben teruggevraagd, heeft verzoeker betoogd dat hij afhankelijk was van zijn reisagent omdat die hem naar een veilige plek zou brengen en dat hij de reisdocumenten nimmer in zijn bezit heeft gehad.

9. Wat er ook zij van de gestelde onmogelijkheid voor minderjarigen om identiteits- en nationaliteitsdocumenten te verkrijgen in de Democratische Republiek Congo, niet is betwist dat verzoeker tijdens zijn reis naar Nederland gebruik heeft gemaakt van documenten. Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling heeft de vreemdeling in beginsel een eigen verantwoordelijkheid voor de onderbouwing - waar mogelijk - van zijn reisroute en vormt het feit dat de reisagent de documenten steeds in handen heeft gehad geen verschoonbare reden voor het niet overleggen van de op de reis gebruikte documenten. Verzoeker heeft op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt dat hij dermate afhankelijk was van de reisagent dat niet van hem verwacht had mogen worden dat hij de gebruikte documenten in zijn eigen beheer had gehouden of had teruggevraagd na afloop van de reis. De stelling van verzoeker dat verweerder onvoldoende zou hebben gemotiveerd wat wordt bedoeld met het begrip dermate afhankelijk, volgt de voorzieningenrechter niet nu de betekenis ervan afdoende blijkt uit het daarop volgende zinsdeel. Nu van de zijde van verzoeker geen omstandigheden zijn gesteld die op een meer dan normale afhankelijkheid wijzen, heeft verweerder deze overweging niet nader hoeven specificeren. Er is derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. De vaststelling dat ten aanzien van één van de elementen in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 toerekenbaar documenten ontbreken, is voldoende voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten in voornoemde zin. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid kunnen concluderen dat op grond hiervan op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielaanvraag van verzoeker.

10. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft daartoe een aantal elementen, zoals opgenomen in III.), aangevoerd en op basis daarvan geconcludeerd dat verzoeker niet geloofwaardig heeft gemaakt dat hij en zijn moeder werden lastiggevallen en bedreigd door familieleden van zijn vader.

11. Verzoeker heeft allereerst aangevoerd dat er gegronde twijfel is ontstaan aan de juistheid van de conclusie van de arts van de GGD die heeft geoordeeld dat verzoeker gehoord kan worden en dat zijn medische situatie niet in de weg staat aan het afleggen van coherente verklaringen. Hij verwijst hiertoe naar het in beroep overgelegde rapport van het Meldpunt Asielzoekers met Psychische Problemen (hierna: het MAPP), dat betrekking heeft op het onderzoek dat op 3 augustus 2007 ten aanzien van hem is uitgevoerd door N.J. Sybrandi, gezondheidszorgpsycholoog.

12. Verweerder heeft in het bestreden besluit gewezen op het feit dat verzoeker op 25 juli 2007 is onderzocht door een arts van de GGD. Deze arts heeft geoordeeld dat verzoeker gehoord kan worden en dat zijn medische situatie niet in de weg staat aan het afleggen van coherente verklaringen. Uit de uitspraak van de Afdeling van 6 november 2006 (JV 2007, 7) leidt de voorzieningenrechter af dat, indien verweerder heeft geïnformeerd of de vreemdeling omtrent zijn asielmotieven kan worden gehoord, en daartoe advies heeft ingewonnen bij een GGD-arts, zijnde een door een ter zake deskundige uitgebracht advies, er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat tegen het horen geen medische bezwaren bestonden. De voorzieningenrechter ziet in het rapport van het MAPP geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen, te meer nu uit dit rapport blijkt dat verzoeker niet heeft willen meewerken aan het maken van testen, hetgeen bijzonder afbreuk doet aan de overtuigingskracht van de in het rapport neergelegde conclusies met betrekking tot het vermogen van eiser om coherente verklaringen af te leggen. Anders dan verzoeker ziet de voorzieningenrechter derhalve geen reden voor twijfel aan de juistheid van het advies van de GGD-arts. Verweerder heeft het verslag van het nader gehoor dan ook aan de beoordeling van de asielaanvraag ten grondslag mogen leggen.

13. Hetgeen verzoeker voorts in beroep heeft aangevoerd, acht de voorzieningenrechter onvoldoende voor het oordeel dat verweerder aan de geconstateerde vaagheden en tegenstrijdigheden omtrent de gestelde ondervonden problemen, niet de daaraan in het bestreden besluit toegekende betekenis heeft mogen toekennen. Verweerder heeft daarbij van belang mogen achten dat verzoeker de gestelde ondervonden bedreigingen van de broers van zijn vader - wiens namen eiser niet kon noemen -

SBR. VREEMDELING ZKN

21/5/07 16:53:18

23-08-2007 16:07

96%

11.000.000 / 10:40
P.006

onvoldoende heeft geconcretiseerd, zeker nu deze broers naar gesteld bijna dagelijks langskwamen om dreigementen te uiten. Ook heeft verweerder van belang mogen achten dat verzoekers verklaring dat hij en zijn moeder werden onderhouden door de familieleden van zijn vader, niet valt te rijmen met verzoekers verklaring dat de broers van zijn vader, door middel van dreigementen, aandrongen op hun terugkeer naar Rwanda. Verzoeker heeft hier geen afdoende verklaring voor gegeven. Verzoeker heeft weliswaar betoogd dat hij moeilijk met zijn moeder over deze zaken kon praten, maar dit neemt niet weg dat het aan verzoeker is om zijn relaas aannemelijk te maken en vastgesteld kan worden dat hij op een groot aantal vragen een vaag of summier antwoord heeft gegeven. Reeds in verband met voornoemde vaagheden acht de voorzieningenrechter geen grond aanwezig voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid tot de conclusie hebben mogen brengen dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht mist.

14. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot ongelooftwaardigheid van de verklaringen van verzoeker heeft kunnen concluderen. Verweerder heeft zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op één van de gronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

15. Het voorgaande betekent dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

16. Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoeker zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

17. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

AWB 07/30206 en AWB 07/30202

6

V. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/30202:

- verklaart het beroep ongegrond;

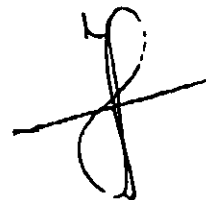
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 07/30206:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan op 16 augustus 2007 door mr. C.I.H. Fockens, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.E. Kolk, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op:

16 AUG 2007

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Conc.: MK

Coll: MA

D: C

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

S&R. VREEMDELING ZKN

16:06 2007 AUG 17

96%

P.008

NR. 4531 P. 7/12
23-08-2007 16:07

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN: VZ	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroep

Amsterdam, 23 augustus 2007

Betreft : / Raad van State / AWB 07/30206 en 07/30202
 Ons kenmerk : 00602239/WW/WW
 Uw kenmerk : IND nr. 0707.22.0004 / V nr.

Geachte heer, mevrouw,

Geeft eerbiedig te kennen.

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 07/30206 en 07/30202, d.d. 16 augustus 2007, verzonden op 16 augustus 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 12 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant is van opvatting dat ten onrechte door de rechtbank is overwogen dat de voorzieningenrechter in het rapport van het MAPP geen aanleiding ziet om tot een ander oordeel te komen. Hierbij is onvoldoende rekening gehouden met de vaststelling in het rapport dat appellant geen onderscheid lijkt te kunnen maken tussen medewerkers van de IND, vrijwilligers van VVN, de advocaat of de psycholoog. Zijn denken is gekleurd door wantrouwen. Het gevolg daarvan is dat hij ook niet heeft willen meewerken aan het maken van alle testen. Echter het gaat er om of de procedure zorgvuldig in het AC kan worden afgehandeld. Dit is hier niet het geval omdat er wordt geconcludeerd in het MAPP-rapport dat er nader onderzoek is geïndiceerd. Bovendien is onduidelijk hoe de arts van de GGD tot de conclusie is gekomen dat hij wel gehoord kon worden. Appellant is dan ook wel van opvatting dat er gegronde twijfel is

Stichting Derdengelden RSW Advocaten rekeningnummer 504240749

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid voorzover onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering geen dekking zou bieden.

ontstaan over de conclusie van de GGD-arts. Verweerder heeft het verslag van het nader gehoor dan ook niet aan de beoordeling van de asielaanvraag ten grondslag mogen leggen.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 14 t/m 17 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Verweerder heeft gezien het voorgaande niet tot ongeloofwaardigheid kunnen concluderen. Verweerder had de aanvraag niet in het AC mogen afwijzen. Het ingediende beroep had dan ook gegrond verklaard dienen te worden en verweerder had veroordeeld dienen te worden in de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Woudwijk

cc. GCPV